

ZSEBZSIRÁF

15. évfolyam 4. szám

a JTIF lapja

ára: 20-Ft

„Játék, határok nélkül”

Végre túl vagyok az érettségin, tudtam idáig is, hogy érett vagyok /mert azt mondják, hogy a lányok korábban érnek, mint a fiúk/, de végre papírom is van róla. Játék volt az egész, ezután természetesen mindjárt a JTIF-re tartottam, vagy még máshol bizonyos korlátok közt kóboroltam.

A JTIF végre határok nélkül van. Ez a csodálatos ifjú ÉLET. Végre nem okoskodik a szülő, nem tud fegyelmezni a nagytesó vagy esetleg más egyéb tekintély. Egy nagyon rendes ember vagyok, mert magamnak meg tudok teremteni mindent. Nincs is szükségem kedves korlátokra. Persze itt is vannak „bunkók”, akiktől nem mindig érzem jól magam. Néha kapok egy-egy jó tanácsot, de kérem, hagyjanak engem békén.

Kellemes kábulat fog el minden héten. Jaj de jó, kedvenc szórakozóhelyeim párás füstjének szürkén ragyogó illatát érzem. Tüdőm tiltakozik, néha vágyik szebbre-jobbra, ki a szabadba. Néha az orrom, a homlokom, a fejem is zsibbad, jaj de jó, hogy van is ilyen nap! A jóbarátok biztatnak már rég, „igyál még”, „mit kérsz még?” A gyomrom, a gyomrom, Óh te drága emberi érték, vedd észre, hogy elég, mert elégsz. Nem-nem! A szervezetem is korlátoz. Ez már sok. Na és a szívem, az is néha valami jobbat súgna, de én nem hagyom, életem határok nélkül akarom.

A szerelem is legyen határok nélkül, gondolom ez a legjobb, mert ezt mondták. De kik?!

Most vagy fiatal, mindenben próbálkozz, azután gondolkozz!

Jól van ez így?

Nem éppen fordítva volna érdekesebb?

Legalább összeszedtél néhány szép bánatot, egy-két ragyogó tapasztalatot, meg a fejed is észrevétlen átmosódott. Az elhallgattatott szervezet harmóniája felbomlott.

Játék határok nélkül? Persze minden játék, határok nélkül. De már érett(ségizett) vagy, fel tudod fogni, későbbi szabadságod a mostani határod.

A komoly játék elrontva,

Gyümölcsét keserűen adja vissza...

Bánhidi Tibor

HÖK

- A tanítási év utolsó tennivalói:
- Előkészítjük a HÖK működési szabályzatának módosítását, amelyet a szeptemberi közgyűlésen viszünk a plénum elé.
- Fontos kérdés még a jövő HÖK elnök személye is. Már most gondolkodjatok rajta, hogy kit tudnátok elképzelni erre a felelős posztra.
- A tanácsülés szétosztott 81000 Ft-ot:
- 50000 Ft Turisztikai táborok támogatására, végzősök bankettjének támogatására, csoportkirándulások és szakdolgozatok támogatására.
- Jövőre újra találkozunk!

Papp Géza

DJB

- A közgyűlés május 7-re toródik
- A DJB albérleti, szociális, tanulmányi ügyekkel foglalkozik. Javaslatokat várunk, mindezeket, vagy esetleg ötletek alapján mást is hogyan végezzünk.
- Az előkészülő új szabályzat főbb részeit május 1-ig körlevél formájában véleményezésre szétküldjük.

Bánhidi Tibor

KOB

- ☞ Május 3-4-5-én Országos FEKOSZ közgyűlés lesz Csillebércen, melyen kollégiumunk 5 fővel képviselteti magát.
- ☞ Májusban kollégiumi közgyűlés lesz, melyen új KOB tagokat kell választanunk. Várjuk önjelölt, vállalkozó szellemű, agilis kollégisták jelentkezését. A közgyűlésen mindenki megjelenésére számítunk. A pontos időpontot a plakátról megtudhatjátok majd.
- ☞ Ezúton is szeretnénk megköszönni a végzős KOB tagoknak a kollégiumban végzett munkájukat, és további sok sikert kívánunk nekik.
- ☞ Máj.28-án szerdán este (éjszaka), ahogy az lenni szokott, kollégiumi szerenád és búcsúbuli lesz.
- ☞ (gyűjtsétek a gyertyákat)
- ☞ A kollégiumi jelentkezési lapok beadási határideje máj. 30. Lapok a koli portáján beszerezhetők, és ott is kell leadni. A lapok mellé, ha lehet, csatoljatok igazolásokat. A felvételek elbírálására augusztusban kerül sor, amikor már feltehetőleg mindenkinek le van zárva az indexe.
- ☞ Sikeres vizsgákat és kellemes nyaralást kíván a KOB

Váczai Virág

Iskolánk Zajos Élete

ZSEBZSIRÁF

a JTIF lapja

Főszerkesztő: Barócsi Edit Ditta

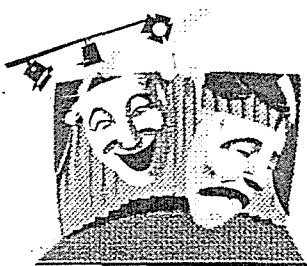
Technikai munkatárs: Marosvölgyi Mónika, Besenyi György

Felelős szerkesztő: Dr. Wirth Lajos

Felelős kiadó: Dr. Benedek Sándor

Megjelenik negyedévenként, 100 példányban. Lapeng. szám: III/isk/141/820/1988.

IDÉZETEK

A mosoly a legrövidebb út az emberek között!

A hallgatónak

mindent kell tudnia.

A tanársegédnek

azt, hogy mit melyik könyvben talál meg.

A professzornak

azt, hogy hol van a tanársegéd.

HUMANISTA

Telefonálj, ha úgy érzed, közöd van a világhoz, ami körülvesz, és részt akarsz venni egy humanista folyamat beindításában (Humanista Mozgalom).

Tel.:06/1-275-4521 (este 10 után).

Ha mást akarsz, erőszak és megkülönböztetés nélkül, hívd a Humanista Rádiót!

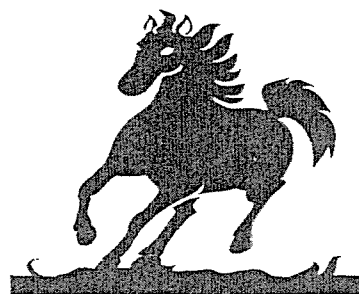
Tel.:06/1-167-0686.

ÚJSZERŰ MUNKAVÁLLALÁSI LEHETŐSÉG

A Jászberényi Tanítóképző Főiskola és a Kaposvári Lovas-Akadémia (két félév+ egy hét tábor) lovas kísérői tanfolyamot hirdet. Az oktatás célja: valamilyen idegen nyelven (legalább alap fokon) beszélő, idegenvezetésben járatos, lovagolni tudó hallgatók képzése, akik utazási irodáknál lovagoltatással foglalkozó vállalkozásoknál lovas kísérői feladatot vállalhatnak.

Az oktatással kapcsolatban érdeklődni lehet:

Testnevelési tanszék:

Ugrin György

JEGYZETEK

Használt, legalább közepes állapotban lévő jegyzeteket felvásárolok. Időpont a kollégium földszinti stúdiójának ajtaján.

Bánhidi Tibor

„AZ A BAJ, HOGY JÁSZBERÉNYBEN LAKOM, ÉS BUDAPESTEN ÉLEK.

BUDAPESTEN LAKNI NEM LEHET, JÁSZBERÉNYBEN ÉLNI.”

BESZÉLGETÉS VÁRSZEGI TIBORRAL

- Mi a végzettséged ?
- Két diplomám van: egy magyar-népművelés szakos szegedi tanárképzős, meg egy magyar szakos JATE. De két és fél évet jártam filozófiára az ELTE-re. Aztán idekerültem.
- Hogyan ?
- Kirúgtak. Egy törökszentmiklósi gimnáziumból. Természetesen nem azért, mert nem voltak megelégedve az óráimmal - fogalmuk sem volt, hogyan tanítok. Ennek politikai gyökerei voltak. A rendszerváltás előtt történt, tíz évvel ezelőtt.
- Lázítottál ?
- Nem, nem lázítottam, egyszerűen csak úgy éreztem, kötelességem, hogy például ötvenhat *tényeiről* beszéljek. Természetesen nem politikailag beállítva, de hát akkor minden politikai természetű volt. Egy-két tanítványom kérdezett dolgokat, én pedig elmondtam. Már ott lett volna egy színjátszó csoportom - ha be nem tiltják egy hónapon belül. Kezembe vettem az iskolai újság szerkesztését is, gyerekeket tanítottam szerkeszteni, írni. Emlékszem, egyszer tizenhat írás volt, amiből tizenötöt kicenzúráztak. Megszerveztem Zeffirelli filmjének, a Jézus életének vetítését is, a katolikus templomban. Még számos apró dolog volt, ami miatt aztán kivetett magából a tantestület, az iskolavezetés. Úgy két tanév után - amiből fél év katonaság volt - otthagytam. Fábián Zoltánnak, az akkori főigazgatónak köszönhetem a mostani állásomat, aki nem foglalkozott a párt-szervek, titkosrendőrség telefonjaival, hanem a főiskolai tanács döntésének rendelte alá magát.
- Ő egyébként is egy nagyvonalúan gondolkodó ember.
- Ez ma már nem tűnik olyan nagy dolognak, de abban az időben! Nagyon nagy dolognak gondolom, mert semmibe sem került volna az ellenkezője. Bár tudom, hogy csak a kötelességét teljesítette, úgy, ahogy kell.
- Akkoriban ehhez is bátorság kellett !
- Soha nem fogom ezt elfelejteni neki. Bár eddig még nem adtam tudtára.
- Az volt az első színház, amit ott szerveztél ?
- Igen, és az akkori negyedikesekkel rögtön az Antigonét akartam csinálni. Utána három évig csöndben voltam, mert hogy valaki színházát csináljon, az óriási meló és főleg felelősség. De úgy látszik, nem tudtam kibújni a bőrömből: itt is elkezdtem 1990-ben.
- Korábban is volt valamiféle kapcsolatot a színházzal ?
- A híres Szegedi Egyetemi Színpad „utódjaként” - Notheisz János az „elődje” volt-négy évig játszottam kisebb jelentőségű darabokban.
- Mi kell a színházcsináláshoz? Pénz? Megfelelő befogadóközeg ?
- Ez eleinte belső műhelymunkának indult, csak befelé dolgoztunk. Ilyen helyzetekben megsokszorozódik az egyik ember érzékenysége a másik iránt. Nem létezhet úgy egy üres térben - nevezzük színpadnak -, hogy ne legyen hatással a másikra, ne gyalogoljon

bele egészen mélyen. Két évig tartott ez így, aztán azt mondtam: most csinálunk egy előadást, amivel kilépünk, színre lépünk, megmutatjuk magunkat másoknak is. Aztán ez szépen fejlődött tovább.

- Külföldi sikerei is voltak, vannak a színháznak.

- Hollandia és Németország több városában felleléttünk, például a kölni egyetemen, a lipcsei operában. Nagyon sajnálom, hogy ez a képzőben nem verhetett gyökeret, sőt aztán később a városban sem.

- Miért ?

- Egy könyvet írtam arról, hogyan lehet a színjátszást összeegyeztetni az oktatással, még közelebbről a pedagógusképzéssel, mert hogy össze lehet, az teljes meggyőződésem, be is igazolódott abban a műhelymunkában, amit csináltunk. De nem érdekelte az akkori főigazgatót - már nem Fábián Zoltán volt! -, sőt, azt mondta, örüljek, hogy nem kér bérleti díjat azért, hogy itt próbálunk, és hogy: "hát nem megmondtam, hogy ne hozzá több pénzt az iskola számlájára". Ekkor eldöntöttem: ha nem, hát akkor nem. Aztán megpróbáltam a város felé nyitni. De 1994-ben a várostól is megváltam.

- Mert ?

- Hasonló hozzáállást tapasztaltam. Szerintem még nem értik. Lehet, hogy nem is fontos nekik.

- Paradox helyzet: van egy kihalt művelődési ház, van a városban rengeteg fiatal, akik számára nincs más kulturálódási lehetőség mint a tivornya meg a diszkók. Másrésztől viszont száz körüli a művelődés-szakos hallgatók száma a főiskolán, és bennük sincs annyi hivatástudat, kezdeményező-készség, hogy programokat szervezzenek - ha kell, osztályzatra. Nem tudom, miért nincs kapcsolat mondjuk a művelődés-szak felelőse és az önkormányzat kulturális bizottságának elnöke között.

- Régebbi természetű ez a kapcsolathány. A jelenség azonban az egész országra, nemcsak Jászberényre érvényes. Budapesten kívül ez mindenhol így van.

- Érthetetlen. Hiszen érdekük!

- A pozíció, a hatalom ugyanolyan fontos, mint a rendszerváltás előtt. Más az ideológia, egyébként a mechanizmus ugyanaz. És ez el is tűri a kontraszelekciót.

- Itt már nem is próbálkozol semmivel?

- 1994 óta te vagy az első újságíró Jászberényben, aki megkérdezi a színházról. Ilyen környezetben én már nem...egyelőre... Amikor itt volt a lehetőség, nem vették észre. Nem tartott ott, és még most sem tart ott a dolog.

- Azóta volt egy választás!

- A mechanizmus attól függetlenül ugyanaz. Emberöltői léptékhez mérve nagyon lassan megy ez. Valószínűleg így normális. Csinálom tovább a magam módján. Olyan erős szálak kötnek most már Budapesthez a színház tekintetében, hogy más útja lesz annak, hogy visszakerüljek Jászberénybe! Ha lesz egyáltalán útja. Úgy éreztem, kötelességem megosztani egy civil kezdeményezést olyanokkal, akik döntenek a város kulturális életéről, ezért még pénzt is áldoztam, sokkal többet, mint amennyit a várostól kaptunk. Nem kellett. Budapesten meg felkérésre dolgozunk.

- Mi az oka a főiskolán tapasztalt „túláradó” lelkesedésnek ?

- Öszintén mondom, gimnáziumban tanítani sokkal nagyobb kihívás szakmailag. A főiskolán való tanítást az első három évben borzasztó komolyan vettem, rengeteg munkám volt benne, nagyon élveztem. Az első akadály, nehézség ott kezdődött, hogy nem volt egy könyvekkel, szakirodalommal megfelelően ellátott könyvtár. Annak, hogy a hallgatókkal együtt tudjunk dolgozni, ez lett volna a minimális feltétele. Mindig mást és mást találtam ki, hogyan lehetne ezt jobba tenni, minden félévben, tanulva az előzőből. Ta-

valy buktattam először, de az sem oldott meg semmit. Nem tudott többet senki sem. A mi tanszékünkön rengeteget kellene olvasni, és nem szekunder irodalmat, hanem eredetiben. Nem tudom, mi az ok, és mi az okozat. Amikor legutoljára fölemelték a fizetésemet - valami nagyon jelentéktelen összeggel, mert mindenkinek annyival emelik, és nem is tudom már hány éve volt -, azt is egy félállásban lévő kollégámtól tudtam meg, aki heti egy napot tartózkodik a főiskolán. Ez egyrészt jellemzi a főiskolát, másrészt jellemmez engem is. Valószínűleg nem vagyok annyira benne a dolgokban, mint amennyire mások benne vannak. De ez nem tudatos részemről.

- Ez nyilvánvalóan egy folyamatnak a vége, - aminek azért a tudathoz is köze van !

- Igen, de én nem érzem rosszul magamat emiatt.

- Tipikus értelmiségi dilemma: az embernek szüksége van egy fix pontra, egy - a végzettségéből adódó- „hivatalnoki” státuszra, ezt csinálja, pedig nem megy, és aztán keres magának valamit, amit szívvel-lélekkel, szerelemből tud csinálni.

- Igen, ez így van. Csak nálam időben fordítva zajlott. Tudomásul kell venni, hogy vannak talajok, ahonnan nem nő ki mag, bármennyire is akarod gondozni. Idekerülésemkor kezdtem el színházi témájú kritikákat, esszéket, tanulmányokat írni. Elküldtem mindenféle lapoknak. Nem közölték. Szerintem el sem olvasták. Gondoltam, akkor majd kiadom én! Csináltam egy könyvet. Annyira hiánypótló területet foglal át - a kortárs magyar színház- és táncművészetet -, hogy most már a negyedik évkönyvre készülünk. Nem vártam meg, amíg valaki odajön hozzám, és felkér rá. Ma már felkérésekre dolgozom.

- Szinte törvényszerű, hogy le-letörögetik a kezdeményezéseket.

- Az a jó tanár, aki engedi, hogy fölé nőjenek a tanítványai, mert az a tanár kihoz a tanítványaiból mindent. De úgy látszik, mindenki a maga buliját akarja csinálni és nem törődik a másikkal.

- Pedig a köz a közért akkor működik, ha magában - mint közben - az egyént is megtalálja !

- Ezt a kettőt valahogy össze kell hozni, mindig a legoptimálisabb megoldást megtalálni. Ami a mi esetünkben most az, hogy az Egyetemi Színpad illetve az Egyetemi Kultúráért Alapítvány a menedzserünk. Amihez most a jászberényi önkormányzat hozzátett húszezer forintot. Három éve nem tett hozzá.

- Mire elég ez a pénz ?

- Semmire. A minisztériumi támogatásnak csak néhány ezreléke.

- A város részéről ez a gesztus már valamiféle közeledés jeleként is felfogható, nem?

- Remélem.

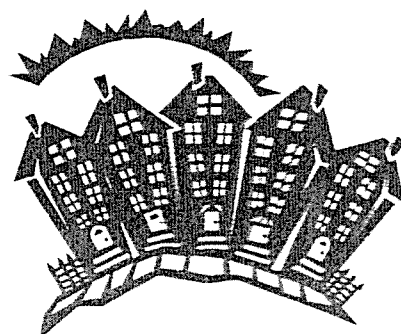
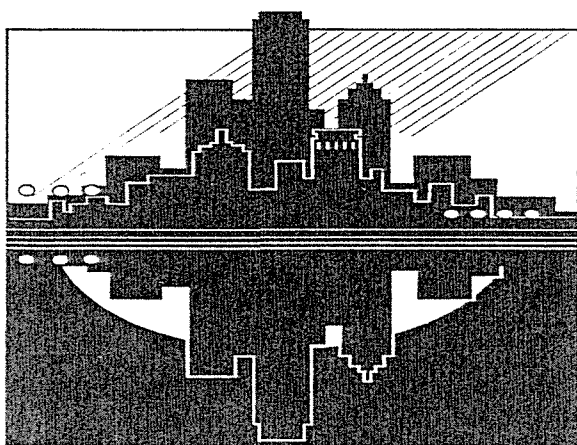
- Hogyan csinálnád, ha te lennél a város kulturális vezetője ?

- Először is megtervezném a város arculatát. Egy város arculatát pedig legkönnyebben, legolcsóbban, lepraktikusabban és a leghosszabb távon működően a kultúrával lehet megtervezni. Ha nincs kultúra, nincs élet. Mindent a kultúrából kellene levezetni, hogy legyen politikai kultúra, gazdasági, közlekedési, szexuális kultúra. De nem így van. Mindent a politikához viszonyítunk, és a politikát - ebben az átmeneti időszakban - a gazdasághoz. Aki a gazdaságban van, politikai hatalmat is akar, aki pedig a politikában, az gazdaságít. Inkább azt mondom el, hogy mit terveztem akkoriban. Biztosítsanak egy épületet, a rezsiköltséget mi álljuk, és csináljuk a programokat. A magját egy speciális színész- vagy művészképzés adná, amit annak idején csináltunk is: két nyáron át kétszer tíz napos műhelyei voltak, és Amerikából meg Franciaországból jöttek tanárok. Úgy gondoltuk, ezt ki lehetne terjeszteni. Egy évben mondjuk tízet rendezünk, bárki eljöhet, fizet az itt-tartózkodásért, a kurzusért, alkalmanként előadásokat meg filmeket

hoztunk volna, és esetleg lehetőséget biztosítottunk volna egyéb rendezvényeknek is. Európában több példa is van erre: az egyik Hollandiában Arnhem, a másik Franciaországban Anger városa. Mi is specializálódhattunk volna erre, voltak tanárok is, országos és nemzetközi pénzt is tudtam volna szerezni rá. A sors iróniája, hogy az egyik város, Anger időközben Jászberény testvérvárosa lett. Nagyon jól megy nekik, ismeri őket a szakma, a kultúrán keresztül pedig rengeteg érdeklődő és még több pénz áramlik oda. Meg lett volna Jászberénynek az az előnye, hogy mindezt nem kell létrehozni, mert mi már megteremtettük az intézményes alapjait, több pénz sem kellett volna, mint amennyit most kultúrára szán a város- csak hagyniuk kellett volna, hogy csináljuk. Jászberényben nincs tér, nincs világítás. Pedig amikor a mozit bővítették, semmivel sem került volna több pénzbe, hogy úgy építsék meg, úgy alakítsák a formákat, a tereket, hogy színháznak is alkalmas legyen. A kérdésed az volt, hogyan csinálnám, ha szabad kezet kapnék. Hát, valahogy így. Leírtam, és a mai napig megvan, mert már akkor is számítógéppel dolgoztam...

- Milyen a kapcsolatod a hallgatókkal?
- Langyos. Felejthető.
- A kölcsönösen kapott impulzusoktól.
- Az első három évet leszámítva!
- Azt tapasztalod, hogy még most sincs igény?
- Váczi Gyula megkérdezte - jól is esett -, mi lenne, ha a kollégiumban csinálnék ősztől egy színjátszókört. Első szavam az volt, hogy: nem. Beszélgettünk még egy ideig, és ezidő alatt fokozatosan afelé hajlottam, hogy: igen.
- Ez nagyon derék.
- Egyedül az időmmel nem tudom még összeegyeztetni.
- Az új szakok beindulásával másfajta érdeklődési körű fiatalok jöttek, jönnek.
- Ez valóban így van, én is így gondolom. De nincsenek prekonceptióim.
- De álmaid, vágyaid vannak.
- Pusztamonostornál érzem, hogy átléptem a határt, Budapesten érzem, hogy másként vezetem az autót, hogy másként gondolkodom. Odajutottam, hogy három év múlva az legyen a legfőbb gondom, hogyan megyek be és jövök ki egy ajtón. Mindent játéknak akarok felfogni.

Barócsi Edit Ditta

BOCS

Mottó: Tisztelet a kivételnek

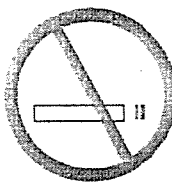
(Minden kellemetlen mondat után zárójelben automatikusan odaértendő).

Írom ezt a cikket, mert kedvesen megkérték rá. Persze nem ígértem, hogy felhőtlen optimizmust fog sugározni. Nehéz is lenne.

Az igazat megvallva kevés értelmét látom a szerkesztőséggel folytatott kommunikációm eme költséges formájának (vö: papír, munkabér stb.). Egyszerűbb lenne ezt személyesen közölni velük. Mert azt, hogy más is kíváncsi lenne, pláne olvasná b. lapunkat, elég nehezemre esne elképzelni. Félő, hogy ez nem csupán rém szegény reprodukív fantáziám szomorú következménye.

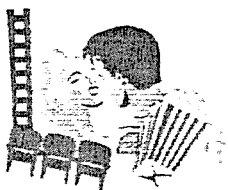
Hogy mégis fogy - sőt jól fogy(!)- a lap, az talán köszönhető annak, hogy a büfében árulják. Márpedig amit csak kapni lehet a büfében, azt mind meg is veszik, kerül amibe kerül. Érdekes lenne felmérni, hogy milyen arányban állnak a kifizetett szociális támogatások a hallgatók által egy nap alatt felvásárolt sütemény-, csoki- és cigarettamennyiséggel, nem is szólva a helyi vendéglátó egységek szeszital-forgalmáról. Nem csodálkoznék, ha kiderülne, hogy némely „szegény rászorult támogatott” szinte naponta elkölti ilyesmire a szociális támogatás alapösszegét (500 Ft)

Mondd, tényleg ennyire mondjuk a cigi, hogy télen egy séta a visszadobod a labdát: "Ki itt a Tanulóifjúságunk zöme két nagy nem vettek fel máshová. B, Akit máshová.

hozzátartozik egy tanítójelölthöz folyosón=tüdőrák? Na, erre te tanítójelölt?" És valóban, ki? kategóriába sorolható: A, Akit egyelőre egyáltalán nem is vennének fel

Hát így tényleg nehéz. Főleg a gyerekeknek lesz az, akik kénytelenek lesznek TEGED elviselni. Mert, hogy idézzem: "A legjobbak nincsenek a pályán." A „legjobbak” jogot és számvitelt tanulnak, az idealistábbak filológiát. Az ő gyerekeik pedig alapítványi iskolába fognak járni, amihez NEKED nem sok közöd lesz.

Nincsenek terveid. A rengeteg óra miatt még kultúrára sem marad idő, ne is várják el.... Hát, kultúrára csakugyan nem. Csak a kommerszre (fajsúlya az I.Q. arányában). RAVE-be értél, mi is kéne több? Jaj, csak meg ne feküdj a másnapos hasikát!

Tessék? Hogy szidjam inkább a tanárokat? Minek? Azt megteszed TE helyettem is.

Legalább megsértődtél?

Bár úgy lenne.

Szerintem viszont erre is lusta vagy és csak lapozol tovább, egzisztenciális problémáid pedig maradnak továbbra is a következők:

„Rózsaszín vagy fehér körömlakk?

Felszedjem XY-t a jövő héten?

Miért dobtam ki egy húszast ilyen hülyeségre?"

Hát, bocs, hogy megzavartam szellemi sötétkamrád meghitt csendjét.

TOVÁBBI JO ÉJSZAKÁT KIVÁN:

Kátai Tünde
(=Engem kell szidni)

„Mi a boldogság?”

Sísz minden ember ezt másban leli,

Vagy senki sem találta még meg?”

Egy fekete kalapos úriember öltönyben ballag rózsadombi villája felé, oldalán óriási bernáthegyi kutyájával. Mikrofonnal kezemben megkértem válaszoljon egy kérdésemre. Kék szemei kérdően tekintenek felém.

-Mondja, mi a boldogság?

-Nézzen ide uram! Egy kölyök erre így válaszolt:” A pénz nem boldogít, csak az, amit veszel rajta.” A fiam. Én elhittem neki. Vettem egy háromszintes nyaralót a Balatonon, itt lakom láthatja, Audim, mint a svájci óra. Étteremben ehettek, a fizetésem megfelelő, a részvényeim a megfelelő árfolyamon állnak, beosztottaim elégedettek. Szóval biztos az egzisztenciám.

Érti-...

A bal belső zsebében megszólal rádiótelefonja. Félreállok, hogy ne zavarjam a beszélgetést. Az úr arca elkomorul, az eddigi komolyság keserűséggé dermedt arcán. Vettem a bátorságot, hogy megkérdezzem:

-Mi történt?

-Talán nem kellene elmondanom. Most kaptam a hírt, a fiam öngyilkos lett. Az új autóján(karácsonyra vettem neki) beállt egy vasúti átjáróba, és a tehervonat...-hangja elnémult. Rövid szünet után:

-Szerette?

-Mióta elváltunk a feleségemmel, ritkán láttam, talán kétszer-háromszor.

-Hány éves volt?

-23.

-Van még gyereke?

-Nincs. A feleségem nem akart. Azt mondta: ”Egyet legalább tisztességgel fel tudunk nevelni. Már rájöttem. Tudja mit kellene a pénzen vegyek? Egy szerető feleséget.

Egy gyermeket.

Igaz barátokat, akiket szerethetek és akik szeretnek engem.

Talán ki is nézek holnap a piacra. Nagyon köszönöm a segítségét. Kérdezhetnék én is valamit?

-Igen, csak nyugodtan.

-Eljönne a fiam temetésére?

Na persze, ez az ember nem élte át a pénz hiányát, ami boldogít, csak éppen nem jó dolgokra költötte, ugyanis az ember nem csak külső szükségletekből áll, néha nem a piacon megvásárolható dolgokra van szüksége. Akaratom ellenére is egy főiskolásba botlottam.

-Boldog vagy?

-Komolyan kérdezed? Nincs pénz a kajára, otthonról nem kapok egy fillért sem, a HÖK, na az meg. Kiszúrták a szememet a tandíjkezdvezménnyel. Mindezek után legyek boldog.

-Miért van szükség számodra a tivornyára?

-Jó kérdés, csőbe akarsz húzni, hogy miért panaszkodom.

-Nem, nem...

-De. De azért őszintén válaszolok. Mert ott vannak a barátaim, akiket szerethetek, és akik szeretnek engem. Néha ilyenkor vagyok boldog.

Mélyen magamba néztem, mit is akarnak ezek az emberek mondani nekem. Végül még most sem egészen értem.

Ha van pénzem, vehetek autót-rossz, kell benzin

ellophatják

biztosítást kell fizessek

Olcsó, de használható autót vehetek.

Ha van pénzem, körbeutazhatom a világot

baleset érhet bármikor

Ha van pénzem, biztonságban érzem magam. És ha nem szeretnek?

Szóval én még több vélemény meghallgatása után arra a következtetésre jutottam, hogy a pénzre szükségünk van, de nem mint bálványra, hanem mint csekély eszközre, mely létünket némi színvonalon fenntarthatja, de mindakkor nem szakít el a barátságtól, nem görbít akadályokat a szeretet és a szerelem útjába. Ezenkívül amit a pénzen veszel nem fogsz egy életen át örülni neki, mert megszokod, akár autó, akár ház, akár rádiótelefon, akár egy rostélyos. De pénzedért a piacon nem adnak jó esetben egy jó férjet, a barátaid sem a pénzedért szeretnek, akik azért szeretnek, azok mihelyt elfogy, elfelejtkeznek rólad, és... Elsőnek pénz nélküli boldogságot keress a lelkedben, azután, vagy te úgy gondolod, hogy előtte,? érdemes lehetsz a pénzes boldogságra. De azt sohase feledd, hogy A BOLDOGSÁGHOZ NEM KELL SOK PÉNZ. Inkább sok szeretet.

K.T. Anna versei:

EPIGRAMMA A ZENÉSZ SÍRJÁRA

Gondold csak el, hogy mi volt Ő nekem:
 Igazi, nagy, utolsó szerelem.
 Tomboló szenvedély, örület, értelem
 Áradó dallamok, halálom, életem
 Rád hagyom. Vigyázz rá -közel a végtelen...

EPIGRAMMÁK

Vágy
 Szél csókolja nyakad, mézédeseen
 alszol a parton.
 Nézelek, s elfog a vágy:
 „Lennék bár az a szél!”
 Csönd
 Némán jössz, mellettem koppan a
 lépted az úton.
 Jó veled így ez a csönd:
 csak ketten: te meg én.

H.C.Andersenre
 Álmodj szépet, Hans Andersen,
 fel sose ébredj.
 Más már rég a világ, Itt a mesék
 hazugok.

AIKONY

Lila hálóingét ölti az égbolt,
 Bódító ibolyák s üde záporok
 Bíbor takaróiba bújik a nap,
 Illata száll fel a földről.
 Hallod-e kedves, a halkszavú
 pálmák
 Sátora hogy ringatja az alkony?
 Lassan lecsukódnak a pillák,
 De a sok kicsi víztócsa ezerszemű
 tükrén
 Még csillog a gyermeki jókedv:
 Az éjszaka álmod hoz csak, sose félj,
 El nem múlhat a nyár
 meg a boldog idő!

NYIKOROG AZ AJTÓ

Nyílik:Nyikorgás.
 Lila köd.
 Nyelek.
 Marokra szorítom-
 Lendül a késem
 De az áttörés előtt
 az a bizonyos
 HOPP,
 egyszerre helyrekattan
 Sóhaj
 aztán minden tovább-
 Azóta tűnődöm
 Mi lesz ott fenn
 Ha éppen akkor
 Az Ő szent színe előtt
 akárcsak EGYETLENEGY
 kenetlen sarokvas...

EZUTÁN

(Párbeszéd a Különcel, aki repülni akar)
 -K:Két szívdobbanás között
 pontosan félúton
 kifeszül egy húr.
 -Én:Azután?
 -K:Nem tudom.
 -Én:Téged nézelek most.
 -K:Azután?
 -Én:Nem tudom.
 Végzetesen, tűnődön,
 szabadon
 a pillanat köteltáncát járod
 és nagyon
 tetszik nekem a táncod.
 -K:Látod, ott alattam
 lenni, az a Grand Kanyon.
 Most pattan a húr, azután...
 -Én:AZUTÁN???
 -K:Nem tudom.
 Mindig csak eddig álmodom.

KRISZTUS A HOMOKBAN

Neked soha nem elég
 előbb, tükröt kaptál
 magad láttad volna benne
 de a kép nem volt
 se olyan szép
 se olyan jó
 még szerethető sem
 egyáltalán
 semmilyen sem volt
 akkor valahonnan
 acélkarmokat kerítettél
 és vájtad az igazságot
 csikorgásba üvöltötted
 EZ NEM KELL
 neked soha nem elég
 kezedbe akadt
 egy husáng
 (az a bizonyos)
 melldöngetve kaszabolni kezdte
 nagy böszén
 értelem erő
 soha le nem omló
 tornyot épít
 a felhők fölé
 civilizáció álnéven
 de hiába kapaszkodtál
 gyorsabban nőtt az ár
 hát nyelned kellett
 a vért amit kiontottál
 (hogy bele ne fülj)
 hörögtél
 és elcsuklott a hangod
 EZ NEM KELL

neked soha nem elég
 végül rádtört persze
 az általános
 a mindent átfogó világszeretet
 gügyögve
 babusgatva
 magadhoz ölelted
 mindazt mit elértél
 de mérgezett tenyeredből
 műanyagvirág
 vörösbegytem
 elkapart embrió hullott
 semmi más
 csak a rekedt nyűszítés
 EZ NEM KELL
 neked soha nem elég
 a semmi partján ültél
 (tombol a vihar)
 megváltás motyogtad magad elé
 én meg
 egy pakli kártyából
 várat raktam a homokba
 csak türelem mondtam
 itt benn nem fúj a szél
 kész lett
 akkor elindultam
 zsebrevágott kézzel
 füttyűrészve
 akárhová
 „York napsütése rosszkedvünk telét”
 ne nézz így rám
 már nem tudlak
 téged nem lehet

Furcsa gyermekdalok

1. Csiga-biga

Már néhány éves korban ajánlatos elkezdni

a környezetvédelemnek és a természet szeretetének a tanítását. A gyerekeknek meg kell ismerniük a leggyakoribb növényeket és állatokat, és meg kell tanulniuk az élőlényekkel való bánásmódot. E cél érdekében jött létre ez a kis dalocska is:

"Csiga-biga told ki szarvadat! Ha nem tolod összetöröm házádat." ("Tompika játszik csiguával" effektus)

2. Zsipp-zsupp

Mai rohanó világunkban egyre több egyszer-használatos eszközt készítenek. Ilyen az újonnan felfedezett kenderzsupp is, amely egyetlen esőt bír ki, utána eldobandó.

3. Aki nem lép egyszerre

Én már voltam katona, egyszerre léptem mindenkiel, de a rétes valahogy lemaradt. Csak a dalból gondoltam, hogy kapok.

4. Csip-csip csóka

Vak varjúcska. No, szép. Ismét biológia. Egy torzó. Még jó, hogy a lába megvan.

5. Borsót főztem

A majdani háziasszonyéletre nevel ez az ének. Pontosabban arra, hogy hogyan bánjanak ei a nők elvetemült, részeges férjeikkel.

"Jól megsóztam, meg is paprikáztam.

Ábele-bábele, fuss!"

6. Megismerni ...

Már az óvodában is ismerik Schwarzenegger gigászi, brutális, terminatorisztikus, "lág a joghurtom" -alakját. Éneklük is a gyerekek serényen:

"Megismerni a KAN ást ékes járásáról."

7. Esik az eső

"Hajlik a vessző." Tehát a hidegtől lekonyul. Ezt még értem.

"Haragszik a katona, mert megázik a lova."

Ott állnak az esőben. Katona és a lova. A lovat nem bosszantja, hogy mindketten áznak. Ez elvárható egy lótól. De a katonát csak az az egy tény mozditja ki békésen ringatózó lelkivilágából, hogy a ló ázik. Hát ember az ilyen? Engem sosem izgat egy zápor kellős közepette, hogy a biciklim vizes lesz. Ráadásul a ló nem is rozsdásodik.

8. Cickom

Szerintem ez a nóta hibás. Nem úgy kellene szólnia, hogy:

"Cickom, cickom, vagyon-e szép lányod?"

Hanem így:

"Lányom, lányom, vagyon-e szép cickód?"

"Add nekem azt..."

Besenyi György

ÁLTALÁNOS ISKOLÁSOK DOLGOZATAIBÓL

Rókarezső és nyuszi Pista

Pistát üldözőbe vette a vérszomjas róka.

De észel gondolkozot Pista. Hop már, a tutajonisvan szinte egy percalat elodja a kötelet ami kirögzítve a fához,s ellöktemagát a parttól. Ucu utánnaugrot de éle tartotta a dosszitórudat, Róka Rezső meg zsupsz bele eset a vízbe. Ekkorra pista átkelt avizen. Neki indult a hatra levőútnak. A csócson a szakadékhozért. De nem mert át ugrani.Ekkor egy mogyoró bokor szálást ajánlott. Az okos Pista el fogadta, és Meg ette a bekészített ennivalóját.

Pisti le feküdt nyomban el isaludt.(4.osztály)

A BICIGLI BALESET

Az egyik nap kerékpároztam és nem csengettem a kanyarná. És Pista bácsi is biciglivel volt csak nagyo sietett a postára és át ment a derekamon nagyon rítam. Másnap eljött hozzánk és mondta anyumnak hogy énvoltam a hibás, Mert én sem csengettem és gyorsan hajtottam. És amikor elakartam menni mondtam hogy minnél hamarabb gyógyuljak meg. Megis gyógyultam nem sokára.

Pistabácsi rendes ember volt. (3. osztály)

ESIK A HÓ

Reggel amikor felébredtem, kinéztem az ablakon, hát nagypejhekben hull a hó. Mindjárt elszontyorodtam, hogyhát hogyjutok el az iskolába. Nagykeservesen elballókáztam. Útközben el-el estem, egy párszor. Nézelődök szerteszét, azt látom minden fehér. Amérü vert a hó árul a fának az oldala is havas volt. Jövök az úton tovább, többi gyereket átom hogy hógojózna, kö-zéjük szaladok énis hógojózni. (3. osztály)

Falusi idill

Egyszer volt, hol nem volt, élt egyszer egy falu. Neve nem volt nekie. Ez a falu olyan mozgalmas és idilli volt, hogy úgy döntött Friderikusz Sándor, meglátogatja. Ment-mendegélt az úton ő és a betanított majmocska/svájci fekete majom, Swajcanagger/ mikor a majom meglátott a fán egy almát, és föllépett a fára tapadókorongos lábával. De ekkor a helikopter majdnem rázuhant a fára, amit Sharone Stone vezetett. De megjelent Rózsa, a levegő királya és megmentette a haldokló majmot. De útközben megszomjazott és itt egy KOALACOLÁT, és a dióhisztériás kupakall megnyerte a 10 milliót. A nyeremény összegéből vásárolt egy barokk típusú Citroenét, amit Tornádó/Zorró kölcsönvett lova/ húzott, aki 100 lóerővel 100 éves/ volt. Amint vágtatott csudigyors kocsi-jával, kocsija elé ugrott a 8 pettyes giliszta De Gyűrűs, aki azt mondta: Ha nem teljesíted 3 kívánságom, akkor rád ragadnak a pöttyeim. A kockás fülű nyúl, aki Egyiptomból szemlélte az eseményeket, és kutatta a piramisok titkát, turbólufival gyorsan ideszállt. Ezen csak a Tivadar gólya segíthetett, és Maja a méhecske. De sajnos későn érkezett a gólya. Megmentelek, ha csinálz nekem egy MC Donald-ot - mondta a csodakacsa Friderikusznak. És Fridy teljesítette, buldoggá tette őt. Mondtam az uramnak

Tibi, de szépen süt a pusztán télen, hej mostan igazán! Nagy lakodalmat csaptak a legyek urai, még spanyol falat- és viaszt is hoztak. A lakodárén a talp alá valót a BOR-VIRÁG zenekar húzta. MIXOLÚDBAN MÉG A CSIGA IS ELHÚZTA A NYÁLÁT. Még a virág-virág és a világ-világ és a vidám a világ, lőn világosság. Boldogan éltek a pusztán télen, mint a puszták télen, Januárban, Februárban, júliusban míg meg nem hottak.

Reklám helye: Ez műsor nem jött volna létre, ha nincs: Erika, Betty, Anita, Noémi, Rózsa.

TAN ITÓL MESEK

avagy, egy szeminárium szüleményei

Egyszer lesz, hol nem lesz, a Cióperenciás tengeren is túl, ahol a teknősbéka korcsolyázni tanul, élt Pali a pali mese-szép popócickója Bögyös Maca. Leánykori nevén Combos Irénke. Ők egy CIÓ BT-t hoztak létre. Háziállatokat daráltak, új ció állatokon kísérleteztek. Ott lakott velük távoli unokahuguk Béla, aki alig 42 éves korában a szabadesésből szerzett diplomát. De CIÓ földjére is elérkezett a gazdasági válság. Mit tett, mit nem tett CIÓ Pali, eladta kutyaeledelnek Mici nevű csődörüket. Az így kapott dollárokból még egy darabig fennmaradt nappal is a Hold. Újabb ötlenük támadt, sétalovaglásra kiadták a göröd tednőst. Olyan híre támadt, hogy nemsokára roncsderbit rendeztek, és megrendezték a KI TUD TÖBBET BÉLÁRÓL? című vetélkedőt. A félig pöttyes csörgőkigyó Mr. M Pszi volt a Nemzetközi Döntőbíró. De nem feledkezhetünk meg a két szőrös, bőrös háziállatról: Gyilkosról, az ölebről és Karmancsról, a gírnyázúró. Ők a nemesítés eredményeképpen artistapárost alkottak, és felléptek a CIÓ-Showban. Pali, és szerelme magánélete is válságba került. Pali éjszakánként alvajárt, Maca pedig pályázott a Miss Bikini címre. És ahogy ez már lenni szokott, a cím megszerzése után addig vitatkoztak érte a divatcégek, hogy egyszerűen Maca teljesen elmacásodott, elvesztette igazi formáját. Olyan sötétség borult CIÓFÖLDRE, hogy még a Nap is felvette hálósipkáját, és aludni tért. Beköszöntött a CIÓVILÁG pusztulása. Így a görbehajú, folmás lábú, telt idomú Bélával vigasztalódó Pali. Született három lányuk is: Janika, Ferike, Ödönke, akiket örökké bezárva tartottak a házban, mert olyan szépek voltak, hogy a Napra lehetett nézni, de rájuk nem.

Ha ti is el akartok jutni CIÓFÖLDRE hívjátok a következő számot: 334727-647315.

Törekedjete rá, hogy sikerüljön tervünk:

A FÖLDET BE KELL CIÓSITANI!!! Ehhez van szükségünk a ti darálólúsotokra is! Minden segítséget szívesen veszünk!

DARÁLÁSRA FEL!

ÜDV: PALI ÉS BÉLUS

Bálint Mónika, Kókai Szilvia, Székely Krisztina,
Szonda Melinda, Tatai Timea

Kellemes nyarat kívánunk mindenkinek!

Találkozunk ősszel

ugyanitt.

ugyanígy!

